

ogsaa til Dels i Amortisationen. Jeg indrømmer villigt, at det solidariske Ansvar er det største, men Amortisationen har ogsaa noget at betyde. Den ærede Ordfører ansførte selv, at i Halvtredserne var Konjunkturerne opadgaaende, indtil vi kom op i Firserne, saa begyndte de nedadgaaende Konjunkturer for Landmændene. Sa, det er saa; men hvorledes tror man egentlig, det vilde være gaaet, dersom Amortisationen ikke havde været, saaledes at der fra 1850 til 1880 ikke var amortiseret noget af de Beløb? Det tror jeg beviser, at Amortisationen har en vis Betydning.

Men der er en anden Side af Sagen, som ogsaa med Hensyn til Amortisationen for mig har en meget stor Betydning. Amortisationen skal her kunne undværes, skal her falde bort for den, der kun tager Laan af en Tredjedel af Taksummen. For disse Laantagere, som kunne nøjes med en Tredjedel af Taksumbeløbet efter en rimelig Taksum, behøves i Virkeligheden ikke Oprettelsen af nogen ny Kreditforening. Thi jeg er fast overbevist om, at i alle Landets større Sparekasser vil man med Glæde yde den Slags Laan og endogaa være glad ved at komme af med Pengene dertil, saaledes som Forholdene nu ere. Saa vil man svare mig: ja, men Sparekassernes Laan ere ikke uopfidelige! Det ere de naturligvis juridisk ikke; men jeg vil dog sige, at for det Institut, som staar mig nærmest, Fjns Stifts Sparekasse, er der i 50 Aar, tør jeg nok sige, ikke sket nogen som helst Opfidelighed, saa man tør nok betragte dem som uopfidelige. — Et Gode naar man ved ikke at gaa til denne ny paa-tænkte Kreditforening: man undgaar lige frem de 2 pCt. til Reserverfonden. Det forlanges ikke af nogen som helst Sparekasse. Ja, jeg siger nogen Sparekasse, men jeg taler egentlig kun om den, jeg kender, Fjns Stifts Sparekasse. Den forlanger intet i saa Henseende, Laantagere saa deres Penge fuldt udbetalte og svare intet til noget som helst Reserverfond. Og en delvis Amortisation, finder ogsaa Sted der, saaledes at, naar en Laantager vil have over en Tredjedel, saa tager man det ikke saa nøje, men saa siger man: der amortiseres saa og saa meget om Aaret. Det er unægtelig noget vilkaarligt, men det er dog en Amortisation af, hvad der gaa over en Tredjedel. Kan man nøjes med en Tredjedel af Taksummen, behøves der virkelig ikke at oprettes nogen ny Kreditforening.

Den anden Grund, som den ærede Ordfører gif ud fra, hvorfor det var ønskeligt at saa en saadan Kreditforening, var, at

man ved de Statutter, som man tænkte skulde være gældende for de ny Kreditforeninger, gjorde saadanne Forordninger, at Taksumtionen blev noget strere, de bleve affattede saaledes, at Medlemmerne vare aldeles sikre. Det ved jeg ikke, jeg skal ikke undersøge og kan ikke undersøge eller bedømme de Forordninger, som her ere foreslaaede i de ny Statutter; thi jeg erkender, at jeg er ikke saaledes inde i den tekniske Bygning af Kreditforeninger, at jeg tør indlade mig paa at kritisere de af den ærede Ordfører opstillede Forslag. Men det tør jeg sige, at dersom det i Virkeligheden er den eneste Grund til at oprette ny Kreditforeninger, saa tror jeg, at alle de Forordninger, han har foreslaaet eller tænkt paa, kunne lige saa vel gøres ved de nuværende Kreditforeninger, som de kunne gøres ved nogen ny Kreditforening.

Den ærede Ordfører ansførte, at vi have i Kurslisten — jeg tror, det var 34 forskellige Noteringer — han mente, at det ikke betød noget, om vi ogsaa saa den 35te. Sa, det er afgjort, er der 34, kan der ogsaa være 35; men jeg tror for Resten, at man snarere bør gaa til at indskrænke Kreditforeningernes Antal end at give Bevilling til ny. Det staar for mig, som om disse ny Kreditforeninger ville være overflødige, og ere de overflødige, saa tror jeg ogsaa, at de ere unyttige, og derfor agter jeg at stemme imod Forslagets Oergang til 3dje Behandling. — Hvad derimod de opstillede Vædringsforslag angaar, er jeg fuldstændig enig i, at de i Virkeligheden ere Forbedringer. Jeg vil derfor stemme for dem og stemme mod Lovforslagets Oergang til 3dje Behandling. — Jeg bemærker, at selv om man egentlig skulde ville ønske Amortisationsprincippet aldeles bort, saa er jo det Vædringsforslag, som er stillet under Nr. 10, hvorefter det tillades de ældre Foreninger at oprette ny Serier mere end tilstrækkeligt; saa have vi det, uden at vi behøve nogen som helst ny Kreditforening. Jeg skal derfor anbefale at stemme for Vædringsforslagene, men imod Lovforslagets Oergang til 3dje Behandling.

Det. Hansen: Det er jo en Tilfredsstillelse, at Udvalget, hvoraf jeg har haft den Ære at være Medlem, har kunnet komme til Enighed med Hensyn til sine Indstillinger. Jeg udtaler dette saa meget hellere, som Udvalget har taget Hensyn til de fleste af de Punkter, ved hvilke jeg dvælede ved Sagens første Behandling, og navnlig til et Punkt, som jeg da fremhævede, nemlig at der maatte gives de bestaaende Kreditforeninger, for saa vidt de ønskede det, Afgang til den Fordel, der maatte ligge i,